

[Haunstrup Clemmensen.]

vognene. Det er det konservative folkepartis opfattelse, at der faktisk ikke længere er nogen saglig begrundelse for at opretholde restriktionerne på disse områder, og vi vil derfor meget gerne henstille til finansministeren, at disse bestemmelser nu ophæves. Det må også af trafikikkerhedsmæssige grunde være en naturlig og en rimelig ting.

Jeg synes, der er grund til at sige, at der altså derved under udvalgsarbejdet har været drøftelser om forbedring af lovforslagene. Den socialdemokratiske ordfører var så beskeden at fremføre, at det kun var på socialdemokratisk initiativ, de pågældende ændringer er gennemført. Jeg ved ikke, om det er undgået hr. Egon Jensens opmærksomhed, at også adskillige udvalgsmedlemmer fra regeringspartierne henstillede til finansministeren at fremsætte disse ændringsforslag, så det er på ny et udtryk for, at folketingsudvalgene ikke er og naturligvis ikke på nogen måde bør være ekspeditionskontorer for regeringens lovforslag.

Må jeg dernæst gøre nogle generelle bemærkninger vedrørende den økonomiske baggrund for disse forslag. Det er ikke påstået og bør ikke påstås, at det kun er valutauroen, og da slet ikke den helt akutte valutauro i begyndelsen af indeværende måned, der er baggrunden for disse forslag. Det er kun en del af forklaringen, kun en del af baggrunden derfor; det fremgik allerede af økonomiministerens redegørelse ved disse lovforslags fremsættelse, og vi har fra alle regeringspartiers side understreget det under første behandling.

At der er en sammenhæng på disse områder, vil det vel også være svært for oppositionsrepræsentanterne at benægte. Hvis der er et højere renteniveau i udlandet, end der er i Danmark, findes der intet incitament for danske erhvervsvirksomheder til at søge kredit i udlandet; den sammenhæng går jeg ud fra vi alle sagligt kan respektere. Men der skal da ikke være nogen som helst tvivl om — og det konservative folkeparti ønsker at lægge stærk vægt herpå — at en væsentlig baggrund for disse forslag er, at der ulykkeligvis stadig, i lighed med udviklingen igennem en årrække, mangler balance i dansk indenlandsk økonomi med alle de alvorlige vanskeligheder, dette be-

reder for landets betalingsbalance. Når man ikke mindst fra hr. Ivar Nørgaards side taler, naturligvis med rette; om vore forpligtelser over for beskæftigelsen i landet, så beder jeg om, at man ikke forglemmer, at en af de største risici for beskæftigelsen — og ikke kun i denne situation, men også ned gennem årene — netop har været de alvorlige valutakriser. Der findes ikke ét, men adskillige eksempler på, at socialdemokratiske regeringer netop af hensyn til valutabalancen har været nødsaget til at foretage indgreb. Det er helt nødvendigt for at opretholde beskæftigelsen, at valutaforholdene ikke yderligere alvorligt forringes.

Der har derudover i udvalgsarbejdet været en drøftelse af renteniveauet og mulighederne for at lave forskelligt renteniveau. Vi vil da gerne fra vor side medgive, at der allerede på forskellige områder, både inden for det sociale boligbyggeri, vedrørende skibsbygning, egnsudvikling og på andre områder, er en situation, hvor der er forskelligt renteniveau i kraft af statsmagtens indgreb og bestemmelser. Vi har forstået socialdemokratiet således, at man ønskede at gå væsentligt videre ad denne vej og i virkeligheden gennemføre en slags speciel høj rente for importen, men ikke for andre dele af samfundsøkonomien. Også det konservative folkeparti har forstået, at dette spørgsmål, som vi aftalte i udvalget, har været drøftet med Nationalbanken og med bankerne i øvrigt, og at man dér af praktiske grunde — allerede af praktiske grunde, hedder det vist — har afvist det pågældende forslag.

Må jeg endelig til sidst, uden i øvrigt at genoptage forhandlingen herom fra første behandling, sige, at når hr. Ivar Nørgaard på ny understrøger, at det er obligationsrationeringens genindførelse, der vil være den rimeligste foranstaltning i denne situation, så nødsages jeg på ny til at understrege, at hvis man vil opnå samfundsøkonomiske virkninger af et sådant indgreb, så må meningen naturligvis være at formindske den samlede udstedelse af obligationer, og så savner jeg stadig fuldstændig svar fra hr. Ivar Nørgaard på, hvordan en sådan mindskelse af den samlede obligationsudstedelse vil virke på beskæftigelsen inden